

IJA # 2680

סדר קריאי מועד

Seder Keri'e Mo`ed

Baghdad, 5670 (1909 or 1910)

המשנה והמנהגים אשר נהגו בימינו

סדר

קריאי מועד

חלק ראשון

וסוף תקון

ליל הנשענא רבא

נדפס בחברותא גדולה וסדר נכון כפי סו"ס
ורבינו סא"ל וז"ל עם כמה חובבות על סתמיהם
כמו שחלקם נשקדו אח"כ וסקורה בו יקון יום
ילתך לטובא ספר מן סמוך כאשר פיני סקונה
חמישה עשרים : וברוך שמחיר לארץ ולדלים :

סס בנד"אד יט"ט

שנת שלש רגלים תמוז ל'ו

בדפוס ה' עזרא ראובן דנבור סי"ט

המשנה והמנהגים אשר נהגו בימינו

המשנה והמנהגים אשר נהגו בימינו

המשנה והמנהגים אשר נהגו בימינו

תיקון ליל הושענא

א מרכיב בתפלות ותחנונים בהושענא כי
 נ"א יום שניתנו לישראל בחסד עליון לעשות ג
 תשובה ותתקבל תשובתם * והם ל' יום דאול מיום
 ראשון של ר"ח ונ"א יום דתשרי * רמז לדבר אין
 נ"א יא לשון בקשה לכך ניתנו נ"א יום לצורך
 הבקשות ותחנונים * ויום זה הוא סיום יום נ"א *
 ולכן נקרא הושענא רבא * כלומר הושענא את יום
 נ"א שהוא רבא דהכל הולך אחר החיתום :

ב בליל הושענא בעת הצות לילה נגמר ונעשה בחינת
 חותם החיצון למעלה כי ביו"ה נגמר חותם הפנימי
 שהוא העיקר יותר * ולכן בהושענא נמסרין הפתקין
 ואע"פ שנמסרו הפתקין יש עוד זמן להצלה עד יום
 שמיני עצרת * ולכן צריך להתעורר בתשובה גדולה
 בהושענא ויהיה לבו חרד בתשובה כל היום כולו :

ג לכן נהגו כל ישראל לעשות תקון כרת ולנדר שינה
 מעיניהם בליל זה וללמוד בו כל הלילה בסדר
 משנה תורה ומדרש * ועין יעקב : ואדרא זוטא *
 ותהלים עם שבעה כורתי ברית וח' הטוב יכפר
 בעד השנים :

ד ילמוד סדר המתוקן בשטחה ובהתלהבות * כי
 בלימוד ספר משנה תורה נעשה עיקר התיקון
 הראוי להיות ביום זה :

ושענא רבא

לילה יאמרו ק"ש שעני המטה עם
עמה כמו שסדרתים לפניך אחר
אחר חצות לילה יאמר ברכות השחר עד
בן ברית וברכות התורה לא יאמר אא עד
אין לאומרם עוד כי נפטר כברכת אהבת עולם :

ו יזהר שלא לדבר שיחת חולין כל הלילה וצריך
להם שמירה גדולה כלילה זו מפני דכל עת שיש
אפיפה מאנשים הרבה דרכו היצ"הר להכשילם
לדבני דברי חול ומדבר לדבר יבואו לדברים אסורים
של שחוק ושל לשי"הר ויתנבר כארי לישב ע"ה
המשמר בעינים פקוחות לדחות את השינה :

ז סדר הלימוד כלילה הזה משנה תורה ומדרש
ואר"ז ובהצות הלילה ילמדו התהלים מלה במלה
וכן מפורש בזו"הק וכאשר סדרתים לפניך פ"ה
בסדר נאה ויאה ואותיות גדולות ובנקודות למען
ירוץ וישמח הקורא בו ור"ה יעזרנו ע"ד כבוד שמו
אכ"ר :

ח מה שכתוב שרואים צילם לאור הלבנה לידע אם
יחיו בשנה זו וכיוצא עתה אין לנו ידיעה בנסתרות
וע"ו נאמר תמים תהיה עם ה' אהיד ודי בזה :

סדר

קריאי מועד

חלק שני

והוא תקון

ליל שבועות

נהפס באותיות גדולות וסדר נכון כפי הו"הק ורכינו
האר"ז עם כמרה הוספורה עד הראשונים כמו
שתראה בהקדמה האו"ת והקורא בו ירוץ ולא
יצ"ך להשיג ספר מן החוץ באשר עיני הקורא
תחיות פשרים וברוך המאיר לארץ ולדרים

סג בנראד יע"ה

סג יע"ה רגלים תקון ל"ו

ברפ"ס ה' עזרא ראובן דיגור ס"ט

או ז"ה לכל ירוץ איש פה ובה יל דהרפ"ס הספר הזה כרמותו
וכסדרו לכל יעביר על אסור השנה נביל כרה תו"הק
ושלום על ישראל

זה סדר • קריאי מועד • חלק שני •
תקון ליל שבועות

למדת הזה קודש הוא לה בקדושה ובטהרה • בו ביום ניתנה
לנו התורה • בקולות וברקים וענן כבוד ההרה • והיא שעמדה
לנו ולאבותינו להצילנו מכר צרה • שבכל דור ודור עומדים
עלינו לבלותינו והק"בה מצילנו מידם וכותה יהיה סתרה •
מן כל ישראל כנדרים שינה מעיניהם כלילה הזה ולילך
יום יאיר כחשיכה כאורה • ונקהלים אנורות אנורות ללמוד
כל בו עשרה • ויקראו בספר תורת ה' תורה נביאים וכתובים
תרי"ג מצות ומדרש ועין יעקב ניסח נמרא • ואחריו יאיר נהיב
אדרי • רבא וזו דק וסכרא דעניוהא וסדר ק"ש על המטה ושובה
וימדה • הכל נדפס באותיות גדולות ובדיו שחור זהירה ובהירה
ובהנהגה מדויקת לפי כח נכרא • מתוקן ומקובל מפי איש האהים
נורא • רחוק הקדוש האר"י זצ"ל אספקלריא המאירה • ותפלתו
זכה עינו ל' שמיא נטריה • אהים עליון • גדול ונורא • לעורנו
ע"ד בכור שמו להדפיס ספרים טובים ומעולים לזכות אלה
רבים ללמוד מאהבה למרבה הנישורה • וכשבר זאת ישראל
לנו רהני • במהרה • ויקבצנו מן העמים וירוב קרנינו בכבוד
הרם העטרה • ייתי ונחמיניה ליהודים היתה אורה • אמן

תיקון ליל הושענא רבא

א מרבים בתפלות ותחנונים בהושע"ר כי הוא סיום
נ"א יום שניתנו לישראל כחסד עליון לעשות בהם
תשובה ותתקבל תשובתם • והס' ל' יום ראול מיום
ראשון של ר"ח ונ"א יום דתשרי • רמז לדבר אין
נ"א יא לשון בקשה לכך ניתנו נ"א יום לצורך
הבקשות ותחנונים • ויום זה הוא סיום יום נ"א •
ולכן נקרא הושענא רבא • כלומר הושע את יום
נ"א שהוא רבא דהכל הולך אחר החיתום :

ב בליל הושע"ר בעת הצות לילה נגמר ונעשה בחינת
חותם החיצון למעלה כי ביו"ה נגמר חותם הפנימי
שהוא העיקר יותר • ולכן בהושע"ר נמסרין הפתקין
ואע"פ שנמסרו הפתקין יש עוד זמן להצלה עד יום
שמיני עצרת • ולכן צריך להתעורר בתשובה גדולה
בהושע"ר ויהיה לנו חרד בתשובה כל היום כולו :

ג לכן נהגו כל ישראל לעשות תקון כרת ולנדר שינה
מעיניהם בליל זה וללמוד בו כל הלילה בסדר
משנה תורה ומדרש • ועין יעקב • ואדרא זוטא •
ותהלים עם שכעה כורת' ברית וח' הטוב יפסר
בעד השבים :

ד ילמוד סדר המתוקן בשמחה ובהתלהבות • כי
כלימוד ספר משנה תורה נעשה עיקר התיקון
הראוי להיות ביום זה :

ח מעט קודם חצות לילה יאמרו ק"ש שעל המטה עם הפסוקים שיש עמה כמו שסדרתים לפניך אחר אד"ז * ואחר חצות לילה יאמר ברכות השחר עד שאינו בן ברית * וברכות התורה לא יאמר א' עד אחר עמוד השחר ואם שכח מלאומרם והתפלל אין לאומרם עוד כי נפטר בכרכת אהבת עולם :

ו יזהר שלא לדבר שיחת חולין כל הלילה * וצריך להם שמירה גדולה בלילה זו מפני רבל עת שיש אסיפה מאנשים הרבה דרכו היצ"ה להכשילים לדבר דברי חול ומדבר לדבר יבואו לדברים אסורים של שחוק ושל לשהר * ויתגבר כארי לישיב על המשמר בעינים פקוחות לרחות את השינה :

ז סדר הלימוד בלילה הזה * משנה תורה * ומדרש * ואד"ז * ובחצות הלילה ילמדו התהלים מלה במלה וכן מפורש בזו"הק * וכאשר סדרתים לפניך פרה בסדר נאה ויאה ואותיות גדולות ובנקודות למען ירוץ וישמח הקורא בו * ויהי יעזרנו ע"ד כבוד שמו אכ"ר :

ח מהשכתוב שרואים צילם לאור הלכנה לידע אם יחיו בשנה זו וכיוצא עתה אין לנו ידיעה בנסתרות וע' נאמר תמים תהיה עם ה' אהיה ודי בזה :

קודם משנה תורה יאמר בקשה זו

סועתקס מס' לשון חכמים ח"ה לקר"הנ ר"ס טוב כ"ר

רבון העולמים מודים אנחנו לך על אשר קדשתנו במצותיך ובחרת בנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו * ותתן לנו יי אהינו ואהי אבותינו את תורתך הקדושה וקרבתנו לעבודתך * ותודיענו משפטי צדקך * ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך * ותתן לנו יי אהינו משפטים ישרים ותורות אמת * חקים ומצות טובים ותתן לנו יי אהינו בחדש הזה את יום הכפורים הבא עלינו לחיים טובים ודשרום למחילה ולסליחה ולכפרה * וככתוב כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי הטהרו * וברחמיך וחסדיך זכרתנו כו לטובה * וחתמתנו בספר חיים טובים ושלום * בעת געירת שערי היכל אשר נעשה חותם הפנימי ברחל אמנו ביסוד שבה * וככתוב גל נעול מעין חתום :

וּתְנֵהוּ לָנוּ זְמַנֵי שִׁשּׁוֹן וּמַעֲדֵי קֹדֶשׁ וַחֲגֵי
נְדָבָה • וְהַקְדִּישׁנוּ בְּמִצְוֹת סִכָּה
אֲשֶׁר הִיא כְּנֹגֵד עֲנֵנֵי כְבוֹד • וְעֵתָה בְרוּכַ
טוֹבְךָ אֲנַחְנוּ מִקְיָמִים מִצְוֹת יְשִׁיבָה בְּסוֹכָה
מָה אֲנַחְנוּ מָה חֵינּוּ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ
חֲסָדִים גְּדוּלִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּאַלְהַ
לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חִיבִים לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד •
כִּי לְךָ נֶאֱחָה יי אֱהִינּוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד • שִׁיר וְשִׁבְחָה • הַלֵּל וְזִמְרָה • עֲזֵר
וּמְשַׁלְּהָ • נִצַּח • גְּדֻלָּה • גְּבוּרָה • תְּהִלָּה
וְתִפְאַרֶת • קֹדֶשׁ וּמַלְכוּת :

וְהָרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה
שֶׁר הַתְּשׁוּבָה • כִּפְתוּב בַּתּוֹרָה
וְשֶׁבֶת עַד יי אֱהִיךָ וְשִׁמְעֵת בְּקוֹלוֹ • וְהָרִי
אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עַל כָּל מָה שֶׁחָטֵאנוּ
וְעוֹנֵינוּ וּפְשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ • וְאַתָּה יי רַחוּם וְחַנוּן
הַטוֹב וְהַמְּטִיב בּוֹחֵן לְבוֹרַת וּכְלִיּוֹת גְּלוּי
וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁרְצוֹן נַפְשֵׁנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
וְדָקִים כָּל מִצְוֹתֶיךָ • אֲדָא שִׁיְצַרְנוּ הָרַע
הוּא מַעֲכָב • וְגְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין בָּנוּ
כַּח לַעֲמוּד בּוֹ • וּבִכְן אֵין לָנוּ גּוֹץ וּמְשִׁיעַ

חֲמֻדֵיכֶּדִין לָנוּ עוֹזֵר וְסוּמָךְ אֱלֹהֵי אֲתָה
עִם מִקְוֹלֶךָ וְהַגּוֹף פְּעֻלֶךָ חוֹסֶה עַל עַמְלֶךָ
רַחֲבֵתֶיךָ הַגְּדוֹל • וְלִמְעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
הַפְּשׁוּ קְדוּשַׁת חַג הַסּוֹכֶת הַזֶּה וּמִצְוֹת
גְּזוּרֵי שֵׁם בּוֹ תִתְמַלֵּא רַחֲמִים עֲלֵינוּ • הַשִּׁיבֵנו
אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וּקְרַבְנוּ מִלְכְּנוּ לְעַבֹדֶתְךָ
וְיִתְמַתְקוּ הַדִּינִין וְגַמְלָנוּ חֲסָדִים טוֹבִים •
וְיִתְבַרְרוּ כָּל נִצְוֵי הַקְדִּישָׁה אֲשֶׁר נִתְפָּזְרוּ
עַל יָדֵנוּ • וְיִתְלַבְּנוּ בְּמִדַּת טוֹבְךָ • וְתִשְׁבֵּת
הַיֵּצֵר הָרַע מֵעֲלֵינוּ • וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִאֲמַצְנוּ •
לְהַכְנִיעוּ תָּמִיד • וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ
שְׁלָם • וְתַעֲזָרְנוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שֶׁרָמָה
לְפָנֶיךָ :

וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים הַלֵּילָה הַזֹּאת לְקִרְוֵא
סֵפֶר חֲמִישֵׁי מַחֲמֵשָׁה סְפָרִים שֶׁבַּתּוֹרָה
אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא מִשְׁנֵה תּוֹרָה • לַעֲשׂוֹת
הַחֹתֶם הַשְּׁנִי הַחִיצוֹן בְּסוּד חוֹתֶם בְּתוֹךְ
חֹתֶם בְּרַחֵל אֲמַנּוּ בְּסִפּוּרַת הַמַּלְכוּת שֶׁבָּה
שֶׁהִיא עֵטְרָה שֶׁל הַיְסוּד שֶׁבָּה • וּבְכַתּוּב
צוּר תַּעֲזָרָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדֵי • וְנֶאֱמַר
גַּן נָעוּר אַחֲוֵתִי כִלְהָ גַל נָעוּל מַעֲיֵן חֲתוּם :

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהקדוש יחגי
שתעשה למען רחמיך וצוה סבה
ולמען השם הקדוש אהיה זה ברוב
במלוי יורין (יכוין אלף ה' יוד בסופה
ובמלוי אלפין (יכוין אלף ס' יוד ס' ענינו
ובמלוי ההין (יכוין אלף ס' יוד ס')

אשר מספר המלוים עם כללותם עולה
מספר משנה * ולמען ספר משנה תורה
אשר נקרא לפניך בלילה הזאת הטיב
לנו החתימה * ותחתמנו בספר חיים
טובים * ותחתמנו בספר צדיקים וחסידים
ותחתמנו בספר ישרים ותמימים * ותחתמנו
בספר מזונות ופרנסה טובה * ותחתמנו
בספר גאולה וישועה :

אנא יי למען שמך הגדול הנכתב ואינו
נקרא תצילנו לנו ולבנינו ולבנותינו
ולכל בני ביתנו מכל צרה וצוקה * ותצילנו
מכל רע וממשחית וממגפה * ותצילנו
מכל יגון ואנחה ועצבון ודאגה * ותצילנו
מכל חולי ומחלה * ומכל בושח וכלמה
ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור

המרכבה התחתונה אלך וכשהוא כלול
עם מקורו אהיה הוא אאה לידה
תבטל ברחמיך הרבים ובחסדך
הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל
גזרות קשות ורעות * ויסכרו כל המקטרגים
והמשטינים עלינו * אנא ככה השם
הקדוש המתפשט ממאור המרכבה
העליונה קרע וכשהוא כלול עם מקורו
יהיה הוא יק הרועה תבטל ברחמיך
הרבים ובחסדך הפשוטים מעלינו ומעל
כל בני ביתנו כל המקטרגים והמשטינים
וכר גזרות קשות ורעות * ותחדש עלינו
שנה טובה ומבורכת לחיים טובים ולשלום
מראשית השנה ועד אחרית שנה *
ותפרש עלינו סבת שלומך ותמלא משאות
לבנו לטובה לעבודתך אמין :

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה *
בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא
אותיות י"ה באותיות ו"ה ביחודא שלים
בשם פר ישראל הרי אנחנו מוכנים
ומאמנים בכל אברים שר עור ובשר וגידיים

ועצמות ומח שבִּעצמות פְּנִימִים וְחִיצוֹנִים
וּבְרֵאִיָּה וְשִׁמְיָעָה וְרִיחַ וְקוֹל וְדַבּוּר וּבְכָל
הַחַשִּׁים שֶׁל גּוֹפְנוֹ לְקַבֵּל עֲלֵינוּ אֱלֹהוּתוֹ
יְתַבְרַךְ כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ בְּמַעֲמַד הַר סִינַי
אֲנִכִי יי אֱלֹהֶיךָ וּמִצּוֹת לִיחַד אֶת הַשֵּׁם
יְתַבְרַךְ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
יי אֶחָד וּמִצּוֹת וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ
וְהָרִי אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ
בְּכָל לְבָנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאוֹדָנוּ
וְהָרִי אֲנַחְנוּ יְרֵאִים מִמֶּנּוּ בְּגִין דְּאִיהוּ רַב
וְשֵׁלִיט עֲקָרָא וְשֵׁרְשָׁא דְכָל עֲלָמִין וְכֹלָא
קָמִיָּה כֹּלָא וְהָרִי אֲנַחְנוּ מְמַלִּיכִים אוֹתוֹ
עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר וְגִיד וְגִיד מִמְּאֹתִים
וְשִׁמְנָה וְאַרְבַּעִים אֲבָרִים וְשֵׁלִישׁ מְאוֹת
וְחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִים שֶׁל גּוֹפְנוֹ וּנְפִשָׁנוּ
וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ מְלָכוֹת גְּמוּרָה וְשִׁלְמָה
וְהָרִי אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים עֲלֵינוּ כָּל מְאֹתִים
וְשִׁמְנָה וְאַרְבַּעִים מִצּוֹת עֲשֵׂה וְשֵׁרְשׁ מְאוֹת
וְחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הַכְּתוּבִים
בְּתוֹרָה וְעֲנִפֵיהֶם וְגַם כָּל מִצּוֹת דְּבָרֵי
קְבָדָה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וְעֲנִפֵיהֶם :

וְהָנָה אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים בְּלִילָה הַזֹּאת שֶׁהִיא
לֵיל שְׁבִיעִי שֶׁל חַג הַסּוּכוֹת הַנִּקְרָאת
לֵיל הַיִּשְׁעָנָא רַבָּא לְקִרְוָא בְּסֵפֶר חֲמִישִׁי
מִחֲמַשָּׁה סְפָרִים שֶׁבְּתוֹרָה הַנִּקְרָא מִשְׁנֵה
תוֹרָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ לְתַקֵּן שְׁרֵשׁ
לְמוֹד זֶה בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן בְּשִׁיעוֹר קוּמָה :
וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאִהִי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְרוּצָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת
סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה אֲשֶׁר נִקְרָא בְּעִזְרָתְךָ
בְּלִילָה הַזֹּאת כְּאִוּ כּוֹנְנֵנוּ בְּכָל הַכּוֹנּוֹת
הָרְאוּים לְבוֹיז וְעַל יְדֵי קְרִיאַתָּנוּ בְּסֵפֶר
מִשְׁנֵה תוֹרָה יִהְיֶה נִשְׁלָם הַחֹתֶם הַשְּׁנִי
הַחִיצוֹן בְּסוֹד חוֹתֶם בְּתוֹךְ חוֹתֶם בְּרַחֵךְ
אֲמֵנוּ בְּסִפְרֵת הַמְּלָכוֹת שְׁבָה וּבְכַתּוּב גֵּן
נְעוּל אַחֹתֵי כְּדָה גַּל נְעוּל מַעֲיֵן חָתוּם
וְנֶאֱמַר וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב
וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ :

וּבְכִי תֵן כְּבוֹד לְעַמְּךָ תְּהַלְלָה לִירְאִיֶךָ
וְתַקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפְתַחוּן פֶּה
לְמַיְחֲלִים לָהּ שְׂמֵחָה לְאַרְצָה שְׂשׂוֹן

לְעִירְךָ • צְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדְךָ •
וְעֵרִיכַת נֹר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחַךְ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵנו : וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ
וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ • וְחַסִּידִים בְּרָגָה יִגִּירוּ •
וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ • וְהַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׁן
תִּכְלָה • כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ :
וְתִמְלֹךְ אֵתָה הוּא יי אֱהִינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר מִקְדָּשְׁךָ כִּבְתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ • מְרוֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱהִיךָ צִיּוֹן לְדֹר וּדְרַת הַלְלוּיָהּ :
וַיְהִי נֶעֱם יי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

ולמען לא יחסר כל בו הנחנו ג"כ נוסח הקדמון
הכתוב בקריאי מועד וזה נוסחו :

רְבוֹן הָעוֹלָמִים אֲב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת
לְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה
לְחַלּוֹת פְּנִיךָ עַל חַטָּאוֹת וּזְדוֹנוֹת טָרֵם יִצְא
דְּבַר הַמֶּלֶךְ עַל כָּל דַּת וְדִין עַד הַשַּׁעַר לֹא

סָגְרוּ אַחֲרַי אֲשֶׁר יִצְאוּ הַרְדוּפִים הָעוֹמְדִים
עַל הַפְּקוּדִים לַעֲשׂוֹת הַמִּשְׁפָּט וְרִדְיִן וְעַד
הַצֶּלֶם לֹא סָר נִתְפַּלֵּל אֶל יי אֱלֹהֵינוּ אוֹרֵי
יַעֲתֵר לָנוּ וְלֹא נֹאכֵר בְּחַטָּאתֵינוּ לְכֵן בָּאֲנוּ
בְּעַנְיִים עַל הַפֶּתַח דּוּפְקִים רַחֲמֶיךָ קוֹרְאִים
אֵת מִשְׁנֵה תוֹרָה שֶׁתַּחֲתַמְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וְלֹא יִמוּשׁ סֵפֶר תּוֹרַתְךָ מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעֲנוּ
וּבֹ נְהַגְרָה יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֵל תִּטְרוּף עֲלֵינוּ
אֵת הַשָּׁעָה וְתֹארֶיךָ קִצִּינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִשׁוּב •
זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְרֻךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וְחַרְתַּמְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים בְּזִכּוֹת
סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה וּפְרִשׁוּרֵינוּ וּפְסוּקֵינוּ
וְתִיבוֹתֵינוּ וְאוֹתֵינוּ וְשִׁעְמוֹנוּ וְנִקְוֵינוּ וְשִׁמּוֹתֵינוּ
הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵשֵׁי תִיבוֹת וְסוֹפֵי תִיבוֹת
וּמַחֲלוּפֵי תִיבוֹת בְּכָלֵל וּפְרָט וּבְזִכּוֹת שֵׁם
דְּהַגְדוֹל (אֱהִיָּה) בְּמַלּוֹאֵינוּ בְּיֹדֶיךָ בְּהִיָּין
בְּאַדְפֵיךָ תִּטִּיב לָנוּ הַחֲתִימָה (אֱלֹהִים)
כָּדוֹל בְּמִקְרוֹו אֱהִיָּה הוּא אֲהַלִּידָה
תְּפִיר מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּר
גְּזִירוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת וְאֵל תִּסַּר מִמֶּנּוּ צִלְנוּ
וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכְרַת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת הַשֵּׁם

הקדוש אהיה במלואי ורתאריך קצנו
 ותכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותקבל
 ברחמים ובכרצון את תפלתנו ויהי נועם
 אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו : ברוך יהוה
 לעולם אמן ואמן :

משנה תורה

א אלה הדברים אשר דבר משה אל-
 בני ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
 מור סוף בין פארן ובין תפר ולבן
 וחצרת ודי זהב : ב אחד עשר יום מחרב
 דרך הרשעיר עד קדש ברנע : ג ויהי
 בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש
 באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים :
 ד אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
 אשר יושב בעשתרת באדרעי : ה בעבר
 הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
 את התורה הזאת לאמר : ו יהוה אלהינו
 דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת
 בהר הזה : ו פנו וסעו לכם וכאו הר
 האמרי וארפרי שכניו בערבה בהר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפנעני
 והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת :

ס ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
 וישו אותה ארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת להם ולזרעם אחריהם : ט ואמר
 אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבני שאת אתכם : י יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
 השמים רב : יא יהוה אלהי אבותכם
 יסף עליכם ככם ארץ פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם : *

יב איכה אשא לבדי מרחכם ומשאכם
 וריבכם : יג הבו לכם אנשים חכמים
 ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם
 בראשיכם : יד ותענו אתי ותאמרו טוב
 הדבר אשר דברת לעשות : טו ואקה
 את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
 אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
 עשרת ושרים לשבטיכם : טז ואצוה
 את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמעו
 בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין

אחיו ובין גרו : יז לא תכירו פנים
 במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו
 מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
 והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי
 ושמעתיו : יח ואצוה אתכם בעת ההוא
 את כל הדברים אשר תעשון : יט ונסע
 מחרב ונגד את כל המדבר הגדול
 והנורא ההוא אשר ראיתם ררך הר
 האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
 ונבא עד קדש ברנע : כ ואמר אלכם
 באתם עדהר האמרי אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו : כא ראה נתן יהוה אלהיך
 לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואר
 תחרת : כב ותקריבון אלי כלכם
 ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו
 לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את
 הדרך אשר נעדה בה ואת הערים אשר
 נבא אליהן : כג וייטב בעיני הדבר ואקה
 מכם שנים עשר אנשים איש אחד
 לשבט : כד ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד

נחל אֲשֶׁכֶּךָ וַיִּרְגְּלוּ אֹתָהּ : כס וַיִּקְחוּ בְיָדָם
 מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיִּוְרְדוּ אֵלֵינוּ וַיִּשְׁבוּ אֹתָנוּ
 דָּבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : כו וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת
 וּתְמַרוּ אֹתֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לו וּתְרַגְּנוּ
 בְּאֹהֲלֵיכֶם וּתֹאמְרוּ בְּשִׁנְאֵת יְהוָה אֹתָנוּ
 הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתַת אֹתָנוּ בְּיַד
 הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ : כז אָנָּה אֲנַחְנוּ
 עֲלֵימָּם אֲחֵינוּ הִמְסוּ אֶת־לִבְבָנוּ לֵאמֹר עִם
 גְּדוֹל וְרַם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדוֹלֹת וּבְצוּרֹת
 בְּשָׁמַיִם וּגְסֵי־בְנֵי עֲנָקִים רֵאֵינוּ שָׁם :
 כח וַאֲמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעֲרֹצוּן וּלֹא־תִירָאוּן
 מֵהֶם : ל יהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם
 הוּא יִלְחַם לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עִשָּׂה אֶתְכֶם
 בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם : לה וּבְמַדְבַּר אֲשֶׁר
 רֵאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּאֲשֶׁר
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶרְצֵנוּ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 הִלַּכְתֶּם עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמְּקוֹם הַזֶּה :
 לכ וּבְדַבַּר הַזֶּה אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : לד הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לַתּוֹרָה
 לָכֶם מִמּוֹם לְחַנְתְּכֶם בְּאֵשׁ לִילָה

לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ וּבְעֵנֵינוּ
 יוֹמָם : לו וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 וַיִּקְצַף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : לז אִם־יִרְאֶה אִישׁ
 בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים הַדּוֹר הַרְעָה הוּא אֶת
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְתַת
 לְאֲבֹתֵיכֶם : לו זולָתִי כָּל־כִּי בְּיַפְנֵה הוּא
 יִרְאֶנָּה וּלְוֹ־אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרְכָבָהּ
 וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרָי יְהוָה : לו גַּם־
 כִּי הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגִלְדְּכֶם לֵאמֹר גַּם־אֲתָהּ
 לֹא־תִכְאֵשׁ שָׁם : לט יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעַמֹּד
 לִפְנֵיךָ הוּא יִכָּא שְׁמָה אֲתוּ חוֹק כִּי־הוּא
 יִנְחַלְנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל : מ וְטַפְכֶם אֲשֶׁר
 אִמְרַתֶּם לָבוֹן יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
 הַיּוֹם טוֹב וְרַע הֵמָּה יִכָּאוּ שְׁמָה וּלְהֶם
 אֲתַנְּנָה וְהֵם יִירְשׁוּהָ : מ וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם
 וְסַעוּ הַמַּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יִסְסוּף : מא וְתַעֲנוּ
 וּתֹאמְרוּ אֵלַי חֲטָאנוּ לִיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה
 וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וּתְחַגְּרוּ אִישׁ אֶת־כַּרְמֵי מִלְחָמָתוֹ וּתְרַחֲמוּ
 לַעֲלֹת הַהָרָה : מב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲמַר
 לְהֶם לֹא תַעֲלוּ וּלֹא־תִלְחַמוּ כִּי אֲיַנְנִי

בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגְנַפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם :
מִן וְיִדְבַר אֵלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתִמְרוּ
אֶת־פִּי יְהוָה וְתִזְיְדוּ וְתַעֲלֶדּוּ הַהָרָה :
מִן וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא
לִקְרֹאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה
הַדְּבָרִים וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֶרְמָה :
מִן וְתִשְׁבוּ וְתִכְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֵלֵיכֶם :
מִן וְתִשְׁבוּ בְּקֹדֶשׁ יָמִים רַבִּים בַּיָּמִים
אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם : ב

א וַנִּפְּץ וַנִּסַּע הַמַּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יִסְסוּף כַּאֲשֶׁר
דָּבַר יְהוָה אֵלַי וַנִּסַּכ אֶת־הַר־שַׁעִיר יָמִים
רַבִּים : כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : ג רַב־לָכֶם
סָב אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צַפְנָה : ד וְאֶת־
הָעַם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם
בְּנִי־עֵשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם
וַנִּשְׁמַדְתֶּם מֵאֵד : ה אֶל־תִּתְּגְרוּ בָּם כִּי
לֹא־אַתֶּן לָכֶם מֵאֶרֶץ עַד מִדְּרֹךְ כַּף־
רִגְלִי כִי־יִרְשָׁה לַעֲשׂוּ נִתְּתִי אֶת־הַר שַׁעִיר :
ו אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֵתֶם בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם
וַנִּסְמִים תִּכְרוּ מֵאֵתֶם בְּכֶסֶף וְשִׁתִּיתֶם :

ו כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂהוּ
יָדְךָ יָדַע לְכַתֹּב אֶת־הַמְדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
זֶה : ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך
לא חסרת דבר : ח וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ
בְּנֵי־עֵשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֵרְבָה
מֵאֵילָרַת וּמֵעֵצִין גְּבֹר * וַנִּפְּץ וַנַּעֲבֹר
דֶּרֶךְ מִדְּבַר מוֹאָב : ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אֶל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב וְאֶל־תִּתְּגַר בָּם
מִלְחָמָה כִּי לֹא־אַתֶּן לָךְ מֵאֶרֶץ יִרְשָׁה
כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשָׁה :
י הָאֲמִים לִפְנֵים יִשְׁבוּ בָּהָ עַם גָּדוֹל
וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים : יא רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ
אֶף־הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֵּאֲכִים יִקְרָאוּ לָהֶם
אֲמִים : יב וּבְשַׁעִיר יִשְׁבוּ הַחֲרִים לִפְנֵים
וּבְנֵי עֵשׂוּ יִרְשׁוּם וַיִּשְׁמִדוּם מִפְּנֵיהֶם
וַיִּשְׁבוּ תַחַתָּם כַּאֲשֶׁר עִשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ
יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם : יג עֲתָה
קָמוּ וְעֹבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל זָרַד וַנַּעֲבֹר
אֶת־נַחַל זָרַד : יד וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הִלְכְנוּ
מִקְדֵּשׁ בְּרִנֵּעַ עַד אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ אֶת־נַחַל
זָרַד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֶּם כָּד־

הָדוֹר אֲנֹשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם : טו וְגַם יָד-
יְהוָה הִיְתָה בָּם לְהַמֵּס מִקְרֵב הַמַּחְנֶה
עַד תָּמָס : טו וַיְהִי כַאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-אֲנֹשֵׁי
הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקְרֵב הָעַם : י וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : יא אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם
אֶת-גְּבוּל מוֹאָב אֶת-עַר : יב וְקִרְבַּת מוֹר
בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-תְּצַרֶם וְאֶל-תִּתְנַר בָּם כִּי
לֹא-אַתֶּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לְךָ יְרֵשָׁה כִּי
לְבְנֵי-דוֹט נָתַתִּיהָ יְרֵשָׁה : יג אֶרֶץ-רְפָאִים
תִּחְשַׁב אֲף-הוּא רְפָאִים יִשְׁכּוּ-בָהּ לְפָנַי
וְהָעַמִּיּוֹת יִקְרְאוּ לָהֶם זְמוּמִים : יד עַם
גְּדוֹל וְרַב וְרַם כַּעֲנָקִים וַיִּשְׁמִדֶם יְהוָה
מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֶׁם וַיִּשְׁכּוּ תַחְתָּם : יז כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְבְנֵי עַשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר אֲשֶׁר
הַשְׁמִיד אֶת-הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֶׁם וַיִּשְׁכּוּ
תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : יח וְהָעוֹיִם הַיִּשְׁבִּים
בַּחֲצָרִים עַד-עֵזָה כִּפְתָרִים הַיְצָאִים
מִכְּפָתֵר הַשְׁמִידִם וַיִּשְׁכּוּ תַחְתָּם :
יט קוֹמוּ סִעוּ וְעִבְרוּ אֶת-נַחַל אֲרִנָן רֵאשִׁי
נְתַתִּי בְיַד אֶת-סִיחֵן מֶלֶךְ-הַשְּׁבִיז

הָאֲמָרִי וְאֶת-אֲרָצוֹ הַחַר רֵשׁ וְהַתְנַר בּוֹ
מִלְחָמָה : כ וְהַיּוֹם הַזֶּה אַחַל תַּת פַּחַדְךָ
וַיִּרְאֶתְךָ עַל-פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ וּרְגִזוּ וַחֲלוּ מִפְּנֶיךָ :
כא וְאֶשְׁלַח מִדְּאֲכִים מִמִּדְּבַר קְדָמוֹת אֶל-
סִיחֵן מֶלֶךְ הַשְּׁבִיז דְּבַרִי שְׁלוֹם לֵאמֹר :
כב אֶעֱבְרָה בְּאֶרֶץ בְּדָרְךָ בְּדָרְךָ אֲלֶיךָ
לֹא אֲסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל : כג אֲכַל בַּכֶּסֶף
תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֶכְלֵתִי וּמִים בַּכֶּסֶף תִּתֵּן-לִי
וְשִׁתִּיתִי רַק אֶעֱבְרָה בְּרַגְלִי : כד כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ-לִי בְּנֵי עַשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר
וְהַמּוֹאָבִים הַיִּשְׁבִּים בְּעַר עַד אֲשֶׁר-אֶעֱבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נָתַן לָנוּ : כה וְלֹא אֲבָה סִיחֵן מֶלֶךְ הַשְּׁבִיז
הָעֹבְרָנוּ בּוֹ כִּי-הִקְשֵׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-
רוּחוֹ וְאֲמִץ אֶת-לִבְכוֹ לְמַעַן תִּתּוּ בְיַדְךָ
כַּיּוֹם הַזֶּה : כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רְאֵה הַחֲלֹתִי תַת לְפָנֶיךָ אֶת-סִיחֵן וְאֶת-
אֲרָצוֹ הַחַר רֵשׁ לְרֵשֶׁת אֶת-אֲרָצוֹ :
כז וַיְצַא סִיחֵן לְקִרְאָתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ
לְמִלְחָמָה יִהְיֶה : כח וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לפנינו ונך אתו ואתבנו ואתכלעמו :
לד ונלכד אתכלערו בעת ההוא ונחרם
אתכלעיר מתם והנשים והטף לא
השארו שריד : לט רק הבהמה בזונו
לנו ושלד הערים אשר לכדנו : לו מעדער
אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו : לז רק אל ארץ בני עמון לא
קרכת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אלהינו : נ
ס ונפן ונער דרך הבשן ויצא עוג מרדך
הבשן לקראתנו הוא וכלעמו למחמה
אדרעי : כ ויאמר יהוה אלי ארתירא
אתו כי בידך נתתי אותו ואתכלעמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן
מרדך האמרי אשר יושב בחשבון : ד ויתן
יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מרדך
הבשן ואתכלעמו ונכרו ערבליתי
השאיירלו שריד : ד ונלכד אתכלערו
בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא

לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארץ
ממלכת עוג בבשן : ט כל אלה ערי
בצרת חומה גבהה דלתים ובריח לב
מערי הפרזי הרבה מאד : י ונחרם אותם
כאשר עשינו לסיחן מרדך חשבון חחרם
בדעיר מרתים הנשים והטף : יא וכל
הבהמה ושלד הערים בזונו לנו : יב ונקח
בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן
עד החרמון : יג צידנים יקראו לחרמון
שרין והאמרי יקראו שניר : יד כל
ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד
סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן :
טו כי רק עוג מרדך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנדו ערשו ערש ברזל הלה
הוא ברפת בני עמון תשע אמות ארבה
והרבע אמות רחבה באמת איש :
יז ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מעדער אשר על נחל ארנן וחצי הר
הגלעד וערו נתתי לראובני ודגרי :
יח ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג

לליל לחצי שבט המנשה כל חבל
 נגד ארנב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ
 אאים : יד יאיר בן מנשה לקח את כל
 בל ארנב עד גבול הגשורי והמעכתי
 ויקרא אתם עד שמו את הבשן חות
 יאיר עד היום הזה : טו ולמכיר נתתי
 את הגלעד : טז ולראובני ולגדי נתתי
 מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
 ונגב ועד יבק הנחל גבול בני עמון :
 יז והערכה והירדן ונגב מכנרת ועד ים
 הערכה ים המלח תחת אשדת הפסגה
 מזרחיה : יח ואצו אתכם בעת ההוא
 לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
 הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
 לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל :
 יט רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי
 כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
 נתתי לכם : כ עד אשר יניח
 יהוה לאחיכם ככם וירשו גסהם את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
 בעבר הירדן ושבתם איש לרשתו אשר

נתתי לכם : כא ואת הושוע צויתי ב
 ההוא לאמר עיניך הראת את כל
 עשרה יהוה אלהיכם לשני המלכים
 האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
 אשר אתה עבר שמה : כב לא תיראום
 כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

ואתחנן

כג ואתחנן אליהוה בעת ההוא לאמר :
 כד אדני יהוה אתה החלות להראות
 את עבדך את גרדך ואת ירך החוקה
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
 כמעשיך וכגבורתך : כה אעבר הנה
 ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
 הירדן ההר הטוב הזה וחלבנן :
 כו ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע
 אלי ויאמר יהוה אלי רכלך אר תוסף
 דבר אלי עוד בדבר הזה : כז עלה
 ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
 ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
 תעבר את הירדן הזה : כח וצו את
 הושע וחזקוהו ואמצוהו כיהוה יעבר

פני העם הזה והוא ינחיל אותם את
 הארץ אשר תראה : כט ונשב בגיא מור
 בית פעור : ד
 ועתה ישראל שמע אר החקים ואל
 המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
 לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את
 הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם : כ לא תספו על הדבר אשר אנכי
 מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר
 את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
 מצוה אתכם : נ עיניכם הראות את
 אשר עשה יהוה בכער פעור כי כר
 האיש אשר הלך אחרי בעד פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ז ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים בלכם
 היום : ס ראה ל מרתי אתכם חקים
 ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
 כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
 לרשתה : י ושמרתם ועשיתם כי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
 ישמעון את כל החקים האלה ואמרו

רק עסיחכם ונכון הגוי הגדול הזה
 כי מיגוי גדול אשר לו אלהים קרבים
 אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו :
 ס ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
 צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתן לפניכם היום : * ט רק השמר לך
 ושמר נפשך מן פד תשכח את
 הדברים אשר דאו עיניך ופן יסורו
 מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך
 ולבני בניך : י זום אשר עמדת לפני
 יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
 הקהל לי את העם ואשמעם את דברי
 אשר ילמדון לראיה אתי כלהימים
 אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם
 ירמדון : יא ותקרבו ותעמדון תחת
 ההר וההר בער באש עד לב השמים
 חשך ענן וערפל : יב וידבר יהוה אליכם
 מתוך האש קול דברים אתם שמעים
 ותמונה אינכם ראים זולתי קול : יג ויגר
 לכם את דבריתו אשר צוה אתכם לעשות
 עשרת הדברים וכתבם על שני לוחות

לְבָנִים: י' וְאֵתִי צוּה יְהוָה בַּעַת הַהוּא
לְלַמַּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם
אֲתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ: טו' וּנְשַׁמְרֶתֶם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם
כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בַּיּוֹם דְּבַר
יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: טו' פֶּן
תִּשְׁחַתּוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־
סֶמֶל תְּבֻנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה: י" תְּבֻנִית
כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּבֻנִית כָּל־צִפּוֹר
כָּנָף אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם: י" תְּבֻנִית
כָּל־דָּמָשׁ בְּאֶדְמָה תְּבֻנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: י" וּפְתֵי־תֵשֵׁא עֵינֶיךָ
הַשְּׁמַיְמָה וּרְאִית אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאֲרֶז
וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צִבְא הַשָּׁמַיִם וְנִרְחַת
וְהִשְׁתַּחֲוִית לָהֶם וְעַבַדְתֶּם אֲשֶׁר חִלַּק
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲתֶם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמַיִם: כ' וְאֲתֶכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא
אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרֹז מִמִּצְרַיִם לְהִיּוֹת לוֹ
לְעַם נַחֲלָה בַּיּוֹם הַזֶּה: כ" וַיְהוֶה הַתְּאֲנָף־
בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָרִי
אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי־בָא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה: כ" וְעַתָּה
אֲנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת־
הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה הַזֹּאת: כ" הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־
תִּשְׁכַּחוּ אֶת־כִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
כָּל אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כ" כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אַל קִנְאָה:
כ" בֵּית־תּוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וּנְוֹשְׁנֵתֶם
בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
כָּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְהַכְעִיסוֹ: כ" הָעִידְתִּי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבֹד תֵּאבְדוּן
מֵהָר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאבְדוּן
יָמַיִם עָלֶיךָ כִּי הַשֶּׁמֶד תִּשְׁמְדוּן: כ" וְהַפִּיץ
יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשַׁאֲרֶתֶם מִתֵּי
מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
שָׁמָּה: כ" וְעַבַדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא
יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאכְלוּן וְלֹא יִרְחוּן: כ" וְ

אתם משם את־יהוה אלהיך ומצאת
 תדרשנו בכל־לבבך ובכל־נפשך :
 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
 באחרית הימים ושבת עדי־הוה אלהיך
 ושמעת בקלו : ^{לא} כי אל רחום יהוה
 אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכה
 את־ברית אבתיך אשר נשבע להם :
^{לב} כי שאר־נא רימים ראשנים אשר־
 היו לפניך למן־היום אשר ברא אלהים
 אדם על־הארץ ולמקצה השמים ועד־
 קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה
 או הנשמע כמהו : ^{לב} השמע עם קול
 אלהים מדבר מתוך־האש כאשר־שמעת
 אתה ויחי : ^{לד} או הנסה אלהים לבוא
 לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
 ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
 נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר־עשה
 לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך :
^{לה} אתה הִרְאָתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים אִין עוֹד מִלְבָּדוֹ : ^{לו} מן־השמים
 השמייעך את־קלו ליִסְרְךָ ועד־הָאָרֶץ

הראך את־אשו הגדולה ודבריו שמעת
 מתוך האש : ^{לו} ותחת כי אהב את
 אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוציאך
 בפניו בכחו הגדל ממצרים : ^{למ} להודיש
 גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
 לתת־לך את־ארצם נחלה כיום הזה :
^{לנ} וידעת היום והשבת אל־לבבך כי
 יהוה הוא האלהים בשמים ממער ועל־
 הארץ מתחת אין עוד : ^מ ושמרת את־
 חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום
 אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען
 תאריך ימים על־האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך כל־הימים :

^{מא} אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
 הירדן מזרחה שמש : ^{מב} לנס ישמה
 רוצה אשר ירצה את־רעהו בכל־ירעת
 והוא לא־שנא לו מתמר שלשם ונס
 אל־אחת מן־הערים האל וחי : ^{מג} את
 בצר במדבר בארץ המישר לראובני
 ואת־ראמת בגלעד לגדי ואת־גולן בבשן
 למנשי : ^{מד} וזאת התורה אשר־שם משה

לפני בני ישראל: ^מ אלה העלת והחקים
 והמשפטים אשר דבר משה אל בני
 ישראל בצאתם ממצרים: ^מ בעבר
 הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
 הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים: ^מ ויירשו את ארצו ואת ארץ
 עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן מזרח שמש: ^מ מערער
 אשר על שפת נחל ארנן ועדהר שיאן
 הוה חרמון: ^מ וכר הערבה עבר
 הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת
 אשדת הפסגה: ^ה

^ח ויקרא משה אל כד ישראל ויאמר
 אלהם שמע ישראל את החקים ואת
 המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
 היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם:
^כ יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב:
^ג לא את אבותינו כרת יהוה את הברית
 הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום
 כלנו חיים: ^ד פנים ^ו בפנים דבר יהוה

עמכם בהר מתוך האש: ^ה אנכי עמד
 בין יהוה וביןכם בעת ההוא להגיד
 לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני
 האש ולא עליתם בהר לאמר:
^ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מבית עבדים: ^ז לא יתיה
 לך אלהים אחרים ערפני: ^ח לא
 תעשה לך פסל כר תמונה אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
 ואשר במים מתחת לארץ: ^ט לא
 תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנה פקד עון אבות
 על בנים ועל שדשים ועל רבעים לשנאי:
^י ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
 מצותי: ^{יא} לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר ישא את שמו לשוא: ^{יב} שמור
 את יום השבת לקדשו כ אשר צוך
 יהוה אלהיך: ^{יג} ששת ימים תעבר
 ועשית כדמלאכתך: ^{יד} ויום השביעי
 שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל

מלאכה אתה וּבְנֵי־וּבְתֶךָ וְעַבְדֶּךָ
 וְאַמְתֶּךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכֹל־בְּהֵמֶתֶךָ
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדֶּךָ
 וְאַמְתֶּךָ כַּמּוֹד : טו וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבֵּד הָיִיתָ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת :

טו כְּבֹד־אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יְמֶיךָ וּלְמַעַן
 יֵיטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ : י"ו לֹא תִרְצַח • וְלֹא תִנְאַף • וְלֹא
 תִגְנֹב • וְלֹא־תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד שׂוֹא : י"ז וְלֹא
 תַחֲמֹד אִשְׁת־רַעְךָ וְלֹא תִתְאוּה בֵּית רַעְךָ
 שָׂרְהוּ וְעַבְדוֹ וְאַמְתּוֹ שׁוֹרוֹ וְחֹמְרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
 לְרַעְךָ : י"ח אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בְּלִקְהֹלְכֶם בְּהַר מֹתוֹךְ
 הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעַרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף
 וַיִּכְתַּבְּם עַל־שְׁנֵי לְהַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלָיו :
 י"ט וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ
 וְהַהָר בָּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּן אֵלָיו כִּלְדָאֵשִׁי
 שְׂבִטֵיכֶם וְזִמְנֵיכֶם : כ"א וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלוֹ וְאֶת־
 קְלוֹ שְׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאיוֹנוּ
 כִּי־יִדְבַר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וְחַי : כ"ב וְעַתָּה
 לְמַה נָּמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת אִם־יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְּךָ אֶת־קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ : כ"ג כִּי מִי כָל־
 בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר
 מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּמְנוּ וַיְחַי : כ"ד קִרַב אֶתְּךָ
 וּשְׁמַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלָינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יִדְבַר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעֲשִׂינוּ :
 כ"ה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 בְּדַבְּרֵיכֶם אֵלָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי
 אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
 אֵלַי הֵיטִיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ : כ"ו מִי־
 יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְּם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֶתִּי
 וּלְשׁוֹמֵר אֶת־כְּלֵי־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן
 יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעוֹלָם : כ"ז לָךְ אָמַר
 לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם : כ"ח וְאַתָּה
 פָּה עֹמֵד עֹמְדִי וְאִדְבַרְהָ אֵלֶיךָ אֵת כָּל־
 הַמִּצְוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר

תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: כט ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: ל בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: ו

ו זאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ז למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כדחקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובנך ובדבנך כל ימי חיך ולמען יארכון ימך: ח ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש:

ד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ט ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: י והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום

על לבבך: י ושננתם לבנך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ט וקשרתם לאזני ערילך והיו לטטפת בין עיניך: ט וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: והיה כייביאך יהוה אלהיך אלהי ארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטבת אשר לאבנית: יא ובתים מראים כד טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כדמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: יב השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: יג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: יד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: טו כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: טו לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במטה:

יי שמור תשמרון את מצות יהוה
 אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך :
 י ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
 למען יטב לך וכאת וירשת את הארץ
 הטבה אשר נשבע יהוה לאבתך : יט
 להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר
 יהוה : כ כיישאלך בנך מחר לאמר
 מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה
 יהוה אלהינו אתכם : כא ואמרת לבנך
 עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו
 יהוה ממצרים ביד חזקה : כב ויתן יהוה
 אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים
 בפרעה ובכר ביתו לעינינו : כג ואותנו
 הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו
 את הארץ אשר נשבע לאבתינו :
 כד ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
 האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
 לנו פליהמים לחיתנו כהיום הזה :
 כה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות
 את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
 כאשר צונו :

כ כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה
 גוים רבים מפניך החתי והי גש
 והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבוס
 שבעה גוים רבים ועצומים ממך :
 ונרתנס יהוה אלהיך לפניך והביתם
 וחרם תחרים אתם לא תכרת להם
 ברית ולא תחנם : ג ולא תחתן כם
 בתך לא ירתתן לבנו ובתו לא יתקח
 לבנך : ד כייסיר את בנך מאחרי
 ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
 בכם והשמידך מהר : ה כי אם כה
 תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם
 תשרפון באש : ו כי עסקדוש אתה
 ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
 על פני האדמה : ז לא מרבכם מכל
 העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
 כי אתם המעט מכל העמים : ח כי
 מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את

שבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא
אתכם ביד חזקה ויפרך מבית
עבד וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האר והנאמן שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו לא יאמר
ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו
ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
לעשותם : עקב

והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יהוה אלהיך את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבתך : ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצהיך שגור ארץ
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
לאבתיך לתת לך : וברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובביתך : והסיר יהוה ממך כל